

Rakkauden tunnustus Helsingille

*Kotikaupunkini Helsinki,
kaunis olet sinä Itämeren tytär!
Paitsi kohisevaa keskustaasi sinä olet metsiä,
merenrantoja, kauniita saaria.
Olen soudellut merenlahdillasi, hiihdellyt hangillasi,
uinut rantojesi aalloissa.*

*Leivän perässä minä
keskisuomalainen maalistyttö suojiisi tulin
kuusikymmentävuotta sitten.
Olet antanut työtä, leivän, jopa asunnonkin.
Rakkauttakin hitusen.
Eteivät lääkärit ovat pystyneet jatkamaan
elämäni tähän asti.*

*Sodan julmina pommitusöinä sinua ruhjottiin,
tulipalot riehuivat,
rakennukset sortuivat.
Peloissani kävelin silloin katujasi
ikkunan sirpaleet kenkieni alla narskuen.*

*Mutta sinä olet noussut entistä ehompana!
Ja kun viimeinen hetkeni lyö,
tarjoat sinä hiekkakumpusi alla minulle leposijan.
Kiitos kaunis kaupunkini,
Rakas Helsingini.*

Kirjoittanut jäsenemme Anna Salonen, ohjelmaryhmän kantavia voimia.
(kuoli 96-vuotiaana 8.5.1999)

Tämä esitettiin 50-vuotis juhlassa 20.5.2006.